

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.653/2020/6.

A tanács tagjai: . Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Mészárosné Dr. Szabó Judit
előadó bíró

. Farkas Katalin
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Központi Rendőr Szakszervezet
(címe)
ügyintéző: ... kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: illetmény különbözet

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.034/2020/5.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 50.K.33.113/2019/3.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.034/2020/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 50.K.33.113/2019/3. számú ítéletét - a fellebbezéssel nem támadott, a gépjárművezetői pótlék be nem számításából adódó 277.880 (kettőszázhetvenhétezer-nyolcszáznyolcvan) forint illetmény különbözetre és kamatára vonatkozó döntés érintése nélkül - hatályon kívül helyezi és az illetményeltérítés beszámítására alapított 1.430.409 (egymilliónégy százharmincezer-négy százkilenc) forint illetmény különbözet és kamata megfizetésére irányuló keresetet elutasítja.

Az első-, a másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2009. július 1-től az alperes ... állományában, 2011. szeptember 1-től a ... állományában járőrvezető beosztásban, majd 2013. április 1-től az alperes ... állományában szolgálatparancsnok beosztásban teljesített hivatásos szolgálatot. A részére megállapított, 2012. december 31-ig folyósított, havi 38.650 forint összegű különleges bevetési pótlékot az alperes 2013. január 1-től megszüntette, egyidejűleg - vezetői döntés alapján - a Körendvédelmi Főosztályon dolgozó, korábban bevetési pótlékban részesülő személyek, így a felperes beosztási illetményét is úgy térítette el, hogy az összességében megegyezzen a korábbi illetménnyel. A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (rég. Hszt.) 101. § (4) bekezdésére hivatkozással kiadott parancs alapján a felperes összes illetménye - az illetményeltérítés és a beosztási illetmény alapján megállapított illetménykiegészítés figyelembe vételével - 2013. január 1-jétől nem csökkent, változatlan összegű maradt. Az illetményeltérítés címén megállapított összeget az alperes 2015. június 30-ig teljesítményértékelés elvégzése nélkül folyamatosan biztosította. Az alperes a felperes részére 2006. december 1-től megállapított gépjárművezetői pótlékra való jogosultságot 2007. július 6-tól megszüntette és ezzel egyidejűleg eseti gépjárművezetői pótlékra való jogosultságot állapított meg; az eseti gépjárművezetői pótlékot 2015. júliusig rendszeresen folyósította.
- [2] Az alperes a 2015. július 1-jén hatályba lépett a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 351. §-a alapján elkészített, a felperes 2015. július 1-től hatályos besorolásáról rendelkező állományparancsban a Hszt. 352. § b) pont szerinti korábbi rendszeres díjazás megállapításakor a 2013. január 1-től folyósított illetményeltérítést és a gépjárművezetői pótlékot figyelmen kívül hagyta.
- [3] A felperes 2018. augusztus 4-én szolgálati panaszt terjesztett elő, melyben az illetményeltérítés és a gépjárművezetői pótlék rendszeres díjazásként történő beszámításának elmaradása miatt a 2015. július 1. és 2018. június 30. közötti időre elmaradt illetmény különbözet megfizetését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes a 2015. július 1-jei besoroláskor a korábbi rendszeres díjazás szerinti illetményét tévesen állapította meg, mert abba nem számította be sem az illetményeltérítést, sem a gépjárművezetői pótlékot. Az Országos Rendőr-főkapitány a panaszt - a Hszt. 8. § (1) bekezdése, 351. § (1)-(2) bekezdése, 352. § b) pontja, a régi Hszt. 100. § (4) bekezdése, a régi Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet (Kr.) 50. § (1)-(2) bekezdése, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló egyes fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint folyósítás szabályairól szóló 66/2011. (XII. 30.) BM rendelet (BMr.) alkalmazásával - elutasította. A határozat indokolása szerint a felperes a különleges bevetési pótlékra való jogosultsága 2013. január 1-től történt megszüntetésével összefüggésben illetményeltérítésre, kompenzációra nem volt jogosult. A Hszt. 352. § b) pont 1. alpontja értelmében a korábbi rendszeres díjazás meghatározásakor a régi Hszt. 101. § (4) bekezdés szerinti 2015. évi illetményeltérítést nem lehet figyelembe venni; az eseti gépjárművezetői pótlék állandó illetményelemként való figyelembevételére sincs lehetőség.

A felperes keresete és az alperes védirata

- [4] A felperes az eredeti keresetében a 2015. július 1. és 2018. október 31. közötti időszakra „halmazatban” összesen 2.415.139 forint illetmény különbözet - amelyből 2.137.339 forint („A” követelés) az illetményeltérítés beszámításának és 277.880 forint („B” követelés) a gépjárművezetői pótlék beszámításának elmaradása folytán jelentkező különbözet - megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A perben alperes számítási vitatása nyomán a felperes a keresetét módosította, változatlan időhatárok között leszállította 1.708.289 forint összegre, ezen belül az „A” követelés összegét 1.430.409 forintban, míg a „B” követelés összegét változatlanul 277.880 forintban jelölte meg annak

hangsúlyozásával, hogy az alperesi számítással megegyező a leszállított együttesen számított keresete, azonban annak alperesi megoszlásával nem ért egyet, mert „a gépjárművezetői pótlék kérdése nem képezheti vita tárgyát”.

- [5] A felperes keresete jogalapjaként arra hivatkozott, hogy a megszüntetett bevetési pótlék kompenzációjaként 2013. január 1-től 2015. június 30-ig biztosított illetményeltérítést a Hszt. 352. § b) pont szerinti korábbi rendszeres díjazás összegébe be kellett volna számítani. Hangsúlyozta, hogy az illetmény eltérítéséről az alperes teljesítményértékelés elkészítése nélkül, az összes illetmény csökkenésének elkerülése érdekében rendelkezett, a Főosztályon dolgozók ennek megfelelően a beosztási illetményüktől függően részesültek eltérítésben, amelynek mértéke sok esetben meghaladta a régi Hszt. által engedélyezett 30%-ot. A gépjárművezetői pótléka a rendszeres díjazás összegébe beszámít, mivel a pótlékot 2015. júliusáig minden hónapban megkapta.
- [6] Az alperes a módosított kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a Hszt. 352. § b) pont 1. alpontja a régi Hszt. 101. § (4) bekezdés szerinti 2015. évre megállapított illetményeltérítés figyelembe vételét kizárja. A felperes a perbeli időszakban bevetési pótlékra jogosító munkát nem végzett, a régi Hszt. 254. § (2)-(3) bekezdése, a Kr. 28. § (1)-(2) bekezdése, 50. § (1)-(2) bekezdése, valamint a BMr. alkalmazásával megállapított különleges bevetési pótlékot a jogalkotó a Közrendvédelmi Főosztályon és szervezeti egységeinél dolgozók számára nem biztosította [BMr. 11. sz. melléklet 3.6. pont]. A BMr. taxatív módon határozta meg a különleges bevetési pótlékra jogosultak körét, a felsorolásban nem szereplő szervezeti egységnél beosztást betöltő hivatásos állományú számára pótlék folyósítására 2013. január 1. után nem volt lehetőség. Teljesítményértékelésre valóban nem került sor, a régi Hszt. 102. § (2) bekezdésének azonban csak az illetményeltérítés alkalmazásával lehetett eleget tenni. A gépjárművezetői pótlék beszámítása kapcsán az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes részére biztosított eseti pótlék rendszeres illetményelemként történő figyelembevételére nincs lehetőség.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

- [7] Az elsőfokú bíróság - a másodfokú bíróság által elrendelt új eljárásban meghozott - ítéletében az alperest - a Hszt. 351. § (1) bekezdése, (2) bekezdés f) pontja, 352. § b) és c) pontja, 353. § (1)-(3) bekezdése, a régi Hszt. 101. § (4) bekezdése, 254. § (2) bekezdése és a Kr. 42. § (3) bekezdése alapján, a módosított kereset szerint - 1.708.289 forintban és kamatában, valamint 45.000 forint perköltségben marasztalta.
- [8] Megállapította, hogy a felperes részére különleges bevetési pótlék folyósítására 2013. január 1-től, miután már nem látott el olyan szolgálati beosztást, amely jogosulttá tette volna a különleges bevetési pótlékra, nem volt lehetőség. Az alperes a megszüntetett pótlék összegével egyező illetményeltérítést azonban a következő években biztosította a felperesnek, amelynek következtében az összes illetménye változatlan maradt. Az alperes nem utalt arra, hogy teljesítmény értékelés rendelkezésre állna, a felperes illetménye nem teljesítményértékelés alapján nem hagyhatta volna figyelmen kívül. A felperes a peresített időszakban folyamatosan használta a gépjárművet; az alperes a felperes részére megállapított gépjárművezetői pótlékot rendszeresen fizette. A régi Hszt. és a Kr. a rendszeres és eseti pótlék között nem tett különbséget, ilyen rendelkezés a Hszt-ben sincs, ezért a pótlék a rendszeres díjazásba szintén beszámít. Az alperes 2015. év tekintetében elismerte a felperes gépjárművezetői pótlékra jogosultságát, csupán 2016. év tekintetében vitatta azt. Az alperes a módosított összeget nem vitatta, így annak mértékét a bíróság a felperes által megjelölt, és az alperes által elfogadott összegnek megfelelő mértékben határozta meg.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében - helyes indokai alapján - helyben hagyta. Indokolásában rögzítette, hogy az alperes fellebbezése nem érintette a gépjárművezetői pótlékra vonatkozó ítéleti döntést, ezért a másodfokú bíróság a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül az ítéletet. Egyetértett az elsőfokú bíróság

jogszabályból levont azon következtetésével, hogy az alperes a bevetési pótlék jogszabályváltozás folytán való megvonása miatt térítette el a felperes illetményét 2013. január 1-től teljesítményértékelés elvégzése nélkül. Az eltérített illetményrész a felperes illetményébe beépült, az 2015. június 30-án is az illetmény részét képezte, ezért azt az új Hszt. hatályba lépését követően is figyelembe kellett volna venni. Az alperes sem vitatta azt a tényt, hogy teljesítményértékelés nem készült.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Hszt. 352. § b) pontja és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdései megsértésére hivatkozva.
- [11] Az alperes - a Hszt. 352. § b) pontja, a régi Hszt. 99. § (2) bekezdése, 101. § (4) bekezdése, 102. § (2) bekezdése és 103/B. §-a felhívásával - kiemelte, hogy az illetmény elemeit, illetve azokat az eseteket, amikor a hivatásos állományban szolgálatot teljesítő személy illetménye eltéríthető, a régi Hszt. taxatív és eltérést nem engedően sorolta fel. A felperes szervezetátalakítás keretében, 2013. február 1-től megvalósult áthelyezésével kapcsolatban megállapítható, hogy az átvevő szervezet szervezeti szintje illetménykiegészítés szempontjából nem volt alacsonyabb, ezért a régi Hszt. 103/B. §-a nem volt alkalmazható. Az átszervezést követően a felperes beosztási illetménye sem csökkent, így a régi Hszt. 102. § (2) bekezdése sem volt alkalmazható. A fentiekből következően az alperes az átszervezést követően kizárólag teljesítményértékelés alapján növelhette meg a felperes illetményét, ami nem függött attól, hogy készült-e ténylegesen teljesítményértékelés.
- [12] Az alperes - az ítéletben foglaltakkal szemben - nem „alapilletményesíthette” a különleges bevetési pótlék összegét, kiváltképp, hogy a felperes a szervezeti korszerűsítést követően nem látott el ilyen pótlékre jogosító feladatokat. Amennyiben elfogadható az az okfejtés, hogy az illetmény eltérítésére nem teljesítményértékelés alapján került sor, úgy az alperes arról a régi Hszt. rendelkezéseivel ellentétesen, jogalap hiányában rendelkezett, mivel az illetmény növelésére, eltérítésére a régi Hszt. más rendelkezései nem adtak lehetőséget. Mindezek miatt az alperes az új Hszt. hatályba lépésekor nem vehette figyelembe a korábban jogalap nélkül folyósított összeget.
- [13] A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette azt a következtetést, hogy a teljesítményértékelés hiányában rendszeresen folyósított különleges bevetési pótlék helyett fizetett összeget a Hszt. szerinti besoroláskor a rendszeres díjazásba be kellett számítani, arról azonban, hogy a felperes illetménye milyen jogcímen került eltérítésre és ezt az eltérítést milyen jogcímen kellett volna az alapilletmény részének tekinteni, a bíróság nem adott számot.
- [14] A régi Hszt. csupán a 101. § (4) bekezdés szerinti illetményeltérítést ismeri, a Hszt. szabályaival ellentétes, jogalap nélküli illetményeltérítés alapján az alperesnek nem volt jogszabályi lehetősége arra, hogy ezt az összeget a 2015. július 1-től megállapítandó új illetmény összegébe beszámítsa. A jogerős ítélet indokolása hiányos, mivel a másodfokú bíróság nem adott választ arra a kérdésre, hogy teljesítményértékelés hiányában milyen, a régi Hszt.-ben szabályozott jogcímen kapta a felperes 2015. június 30-ig a havi 33.609 forint illetménykiegészítést és azt milyen jogcímen kellett volna beszámítania az alperesnek a Hszt. hatályba lépésekor megállapítandó illetménybe.
- [15] Az alperes kérte, hogy a Kúria - azonos tárgyban folyamatban lévő ügyek nagyobb számára és a „megosztott” ítélkezési gyakorlatra tekintettel - intézkedjen jogegységi eljárás lefolytatásáról.
- [16] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen az ítéletek hatályban tartását, másodlagosan a gépjárművezetői pótlék be nem számítása miatt keletkezett elmaradt illetmény megfizetése tárgyában az elsőfokú bíróság új eljárásra való kötelezését kérte. Előadta, hogy a keresetben és a fellebbezési ellenkérelemben is megjelölésre került - melyet az alperes első- és másodfokon, valamint a felülvizsgálati kérelemben nem vitatott -, hogy az elmaradt illetmény mely része

származott gépjárművezetői pótlék be nem számításából (277.880 forint és kamata) és a „túlmunka elszámolási hibás kötelezettségből”. Az azonos jogcímen (elmaradt illetmény) két különböző jogi alapon érvényesíteni kívánt követelést egybeszámított „ítéleti rendelkező részben állapították meg a bíróságok, ezért szükség esetén” kérte az ítéletet „ketté bontani” és a követelésnek megfelelően elbírálni azt. Érvelése szerint a felülvizsgálati kérelem nívumot nem tartalmaz; a bíróság döntése nem jogszabálysértő, a bíróság megindokolta döntését. Az alperes a bevetési pótlék megszüntetésekor helyette illetményeltérítést alkalmazott az érintett főosztály minden beosztottja részére, a beosztási illetmény részévé tette az illetményeltérítést, ezt vezetői döntésnek kell elfogadni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem - az alábbiak szerint - megalapozott.
- [18] A Kúria azonos tényállású ügyekben, azonos tartalmú felülvizsgálati kérelmek elbírálása során - az alábbiak szerint - már állást foglalt a Hszt. 352. § b) pontja helyes alkalmazásáról (Kfv.VII.38.374/2019/6., Kfv.VII.38.334/2019/4., Kfv.VII.38.421/2019/6., Kfv.VII.38.333/2019/6., Kfv.VII.39.077/2020/5., stb.). Megállapította, hogy a hivatásos állomány tagjának illetményét a 2013. január 1. és 2015. június 30. közötti időszakban a régi Hszt. IX. fejezetében szereplő rendelkezések alapján kellett meghatározni. Az illetmény beosztási illetményből, rendfokozati illetményből, illetménykiegészítésből, szolgálati időpótlékból, valamint a régi Hszt. által meghatározott feltételek fennállása esetén illetménypótlékból állt; az alapilletményt a beosztási és a rendfokozati illetmény együttes összege képezte [99. § (2) bekezdés].
- [19] A beosztási illetmény megállapításához a hivatásos állomány tagját rendfokozata alapján I. vagy II. besorolási osztályba, azon belül a beosztási szintekhez igazodóan beosztási kategóriákba kellett besorolni, a beosztási kategórián belül pedig, az adott beosztásban eltöltött szolgálati idő tartama függvényében meg kellett állapítani az irányadó fizetési fokozatot is [100. § (1)-(2) bekezdés]. A beosztási illetmény összegét a fizetési fokozatokhoz tartozó, a törvény mellékletében meghatározott szorzószámok és a köztisztviselőkre vonatkozó illetményalap szorzata alapján kellett megállapítani [100. § (4) bekezdés].
- [20] A fenti szabályok alapján megállapított besorolás szerinti beosztási illetmény eltérítésére, annak magasabb, vagy alacsonyabb összegben való megállapítására a törvényhozó az állományilletékes parancsnokok számára a Hszt. 101. § (4) bekezdésében, az ott meghatározott keretek között biztosított jogosultságot: a rendelkezés alapján a parancsnok a beosztási illetményt „a meghatározott személyi juttatások előirányzatán belül a tárgyévet megelőző év teljesítményértékelés alapján” legfeljebb 30%-kal magasabban, illetve 20%-kal alacsonyabban állapíthatta meg. A teljesítményértékelést a Hszt. hatálya alá tartozók esetében a 82-83. §-ok és más jogszabályok [pl. a közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I.21.) Korm. rendelet] alapján kellett elvégezni.
- [21] Különleges bevetési pótlék megállapítására különlegesen veszélyes szolgálati feladatok ellentételezése érdekében, és az ilyen feladatok végrehajtásához szükséges folyamatos intenzív felkészülés ösztönzésére kerülhetett sor „kizárólag az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére” [Kr. 50. § (1)-(2) bekezdés]; a pótlék a rendőr-főkapitányságok jogszabályban meghatározott egységeinél arra „jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó” személyeknek volt megállapítható [BMr. 11. melléklet 3. pont].
- [22] A jelen felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes 2013. január 1-től nem volt jogosult különleges bevetési pótléokra, ám az annak megfelelő összeget az alperes illetményeltérítés címén - a beosztási illetmény részeként - megállapította és folyósította a továbbiakban is annak érdekében, hogy a felperes illetménye ne csökkenjen. Az erre vonatkozó első parancsban még szerepelt az illetményeltérítés alapjául a teljesítményértékelésre történő hivatkozás, az ezt követő

okiratokban azonban az már feltüntetésre nem került. Illetményeltérítés alapjául szolgáló teljesítményértékelés ténylegesen egyik évben sem készült és a felperes részére folyósított összeg meghaladta azt az összeget, amit a törvény megengedett a teljesítményértékelésen alapuló illetményeltérítés esetében. A fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes illetményének eltérítésére a Hszt. 101. § (4) bekezdésével ellentétesen került sor.

- [23] A Kúria a fent megjelölt ítéleteiben egyetértett az alperes azon hivatkozásával, hogy a Hszt. 352. § b) pontjában szabályozott korábbi rendszeres díjazást a régi Hszt. felsorolt rendelkezései alapján kellett meghatározni, és azzal is, hogy a felperes részére 2013. január 1-től megállapított illetményeltérítést a munkáltatói jogkör gyakorlója ezen időponttól és a későbbi években sem tehetette a beosztási illetmény részévé. Az illetmény összetevőit a régi Hszt. 99. § (2) bekezdése sorolta fel, az illetményeltérítés nem képezett ide tartozó, önálló jogcímű illetményelemet. A besorolás szerinti beosztási illetmény meghatározása objektív kritériumokon alapult, annak eltérítésére csak a tárgyévi munka értékelésének eredményeként kerülhetett sor. A régi Hszt. 101. § (4) bekezdésében a törvényhozó a hivatásos állomány tagját megillető illetmény meghatározásában annyiban valóban önálló döntési jogkört biztosított a munkáltatónak, hogy az előző évi munkateljesítményt, az elvégzett munka minőségét és mennyiségét - annak mérése eredményeként - a beosztási illetmény eltérítésével ellentételezhette. Az a körülmény azonban, hogy ezt az eltérítést a besorolás szerinti beosztási illetmény százalékos mértékéhez igazítva rendelte meghatározni, nem jelenti azt, hogy az e címen megállapított összeg a beosztási illetmény részévé vált volna, amelyre a felperes 2013-tól kezdve - teljesítményértékelés elvégzésétől függetlenül - folyamatosan jogosult lett volna. A felperes - az eljáró bíróságok álláspontjával ellentétben - nem vált jogosulttá az illetményeltérítés címén juttatott összegre annak folytán, hogy azt az alperes a beosztási illetménybe ténylegesen beszámította, vagyis a Hszt. 99. §-a alapján megállapított besorolási illetményhez hozzáadta.
- [24] A régi Hszt. IX. fejezete illetményrendszerre vonatkozó szabályozásában nem található olyan rendelkezés, amely az alperes illetmény megállapítása tárgyában rendelkezni jogosult vezetőjét a beosztási illetmény perbeli módon történt eltérítésére a hivatásos állomány tagja által elvégzett munka értékelése nélkül jogosította volna fel. Nem volt a régi Hszt.-nek olyan rendelkezése sem, amelyből levezethető lenne az állományilletékes parancsnok, vagy más vezető arra vonatkozó felhatalmazása, hogy valamely munkatevékenység tényleges ellátásához, feladatvégzéshez, különleges munkakörülményekhez rendelt pótlék - jogalkotói rendelkezés, illetve a feladatok, körülmények változása folytán történt - megszűnése esetén a kieső illetményelem „helyettesítéséről” a beosztási illetmény eltérítésével, vagy más illetményelem biztosításával saját hatáskörben rendelkezzen. Az alperes megalapozatlanul, egyebekben a saját érvelésével is ellentétesen hivatkozott arra, hogy a felperes illetményét attól függetlenül megnővelhette, hogy nem készített teljesítményértékelést, az eltérítés feltételül a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésében előírt értékelés elkészítése nem volt mellőzhető.
- [25] A Kúria az EBH2009.2082. számon közzétett határozatában kimondta: a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok ezért alapvetően kógensek, ami miatt nincs lehetőség eltérő, a hivatásos állomány tagja részére kedvezőbb megállapodás megkötésére úgy, ahogyan arra a munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók esetében a Munka Törvénykönyve lehetőséget ad.
- [26] A Kúria korábban rámutatott arra is, hogy a régi Hszt.-ben szabályozott illetményrendszer kifejezi a szolgálati beosztáshoz kapcsolódó felelősséget, a hivatásos szolgálattal járó többletkötelezettséget, a rendvédelmi szerv szervezetrendszerében a szervezeti szintek (helyi, területi, országos) közötti különbséget, továbbá az illetménypótlékok útján honorált többletteljesítményt. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó jogszabályi rendelkezések kógensek (EBH2010.2259.). A Kúria rögzítette azt is, hogy a kógens rendelkezések nem értelmezhetők kiterjesztően (EBH2016.M.11.),

kógens törvényi rendelkezés alkalmazásakor nem lehet az érdemi döntést analógiára alapozni (BH2016.250.). A jogalkotó hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy megteremt-e valamely juttatást a munkavállaló részére, és az is, hogy azt milyen feltételek előírásával teszi (BH2015.79.).

- [27] A régi Hszt. - a 2015. július 15-én hatályba lépett Hszt.-vel egyebekben azonosan - kógens szabályozást tartalmaz, kógens jogszabályi rendelkezésektől a felek megállapodása és a munkáltató egyoldalú nyilatkozata sem térhet el. A régi Hszt. kimondta, hogy semmis az a jognyilatkozat, vagy annak az a része, amely szolgálati viszonyra vonatkozó szabályba vagy egyébként jogszabályba ütközik; a semmisséget hivatalból kell figyelembe venni [9. § (1)-(2) bekezdés]; részben érvénytelen jognyilatkozat helyett a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályt kell alkalmazni, kivéve ha a felek az érvénytelen rész nélkül nem állapodtak volna meg [10. § (2) bekezdés].
- [28] A Kúria az azonos tárgyú ügyekben hozott ítéleteiben rögzítette azt is, hogy jogalkotói döntés következtében megszűnt illetményelemek pótlásáról a munkáltató, jogszabályban foglalt, kifejezett ez irányú felhatalmazás hiányában érvényesen nem rendelkezhet, eltérő rendeltetésű és feltételrendszerű díjazási jogcímet - ahogyan arra a jelen ügyben sor került - nem alkalmazhat. A régi Hszt.-ben a törvényhozó szabályozta azt, hogy a hivatásos állomány tagjának milyen esetekben nem csökkenhet az illetménye. A régi Hszt. 102. § (2) bekezdése a beosztási illetmény csökkenését tiltja, a korábban - a régi Hszt., a Kr. és a BMr. rendelkezései alapján - biztosított különleges bevetési pótlék megvonásával azonban a felperesnek nem a beosztási illetménye, hanem az összes illetménye csökkent. A Hszt. 103/B. §-a kompenzációs illetménykiegészítés biztosítását illetménykiegészítés csökkenését eredményező szervezeti átalakítás esetére írja elő, a megszüntetett illetménypótlék miatt kiesett díjazás kompenzálására e rendelkezés sem alkalmazható. A jogalkotó az illetménypótlékre való jogosultság elvesztésének perbeli esetére ilyen szabályozást nem alkotott.
- [29] A Kúria a határozataiban kiemelte, hogy az illetmény különbözet tárgyában folyamatban lévő, azonos tényállású perek tárgyát nem a 2013. január 1. és 2015. június 30. közötti időszakra kifizetett illetményeltérítés visszafizetése képezi, a jogvitában a bíróságoknak arról kell döntenük, hogy a Hszt. 2015. július 1-jei hatályba lépésével elvégzendő besoroláskor, az ekkor megállapítandó illetménybe be kell-e számítani olyan illetményelemet, amelyet az alperes korábban a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésébe ütközően, illetve jogszabályi felhatalmazás nélkül állapított meg. A jogszabályba ütköző, ekként érvénytelennek minősülő munkáltatói intézkedésre, függetlenül attól, hogy az intézkedés a 2013. január 1. és 2015. június 30. közötti időszakban hatályosult (annak alapján a felperes részére illetményeltérítést fizettek), jogosultságot alapítani nem lehet, a 2015. július 1-től járó illetmény meghatározásakor annak figyelembe vétele nem kérhető.
- [30] Az eljáró bíróságok a fentiekkel ellentétes jogértelmezés eredményeként jutottak arra a következtetésre, hogy az alperesnek a Hszt. által elrendelt besoroláskor a 352. § b) pontban szabályozott korábbi rendszeres díjazás összegébe bele kellett volna számítani az illetményeltérítést, ami miatt a felperes jogosult a keresettel érvényesített illetmény különbözetre. A 2013. január 1-től illetményeltérítés címén megállapított és kifizetett összegek a kifizetés tényétől sem váltak a beosztási illetmény részévé, a megszüntetett pótlék „alapilletményesítéséről” a parancsnok saját hatáskörben, mérlegelés jogkörben nem rendelkezhetett.
- [31] Az alperes a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése megsértésére megalapozatlanul hivatkozott. A Kúria korábban, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény indokolási kötelezettséget szabályozó 221. § (1) bekezdése megsértésének vizsgálata kapcsán már rámutatott: az a kérdés, hogy a bíróság a perben vitás kérdések eldöntése szempontjából releváns jogszabályokat helyesen értelmezte, az ügyre vonatkoztatva helyesen alkalmazta-e, a Pp. 221. § (1) bekezdése alapján nem dönthető el, az ítélet tartalmi követelményeit, az indokolási kötelezettség kereteit meghatározó rendelkezésre hivatkozás nem teremt lehetőséget arra, hogy a Kúria a jogerős ítéletet a perben felmerült valamennyi vitás kérdésben felülvizsgálja (Mfv.III.10.260/2019/5.). Ez a megállapítás a jelen perben, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdései alkalmazása során is irányadó.

- [32] A jogerős ítélet tartalmazza a megállapított tényeket, a felek kérelmeit, főbb érveit, a bíróság döntését, az alkalmazott jogszabályokat és azokat az indokokat, amelyekből kitűnik, hogy a másodfokú bíróság az alperes érveit miért nem tartotta helytállónak. A perben a felek között jogkérdésben volt vita, amelyet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás adatai, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján el lehetett bírálni. A másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett; az indokolási kötelezettség megsértését nem lehet megállapítani azon az alapon, hogy a fél a támadott ítéletben szereplő érvekkel, jogértelmezéssel nem ért egyet.
- [33] Az alperes által felhozott okok alapján jogegységi eljárási indítványozásának - a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32-33. §-aiban foglalt - feltételei nem állnak fenn, a kért eljárás kezdeményezésének az ügyben nincs helye.
- [34] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróságok a felperes azon kereseti kérelme megalapozottságáról, amelyben az illetményeltérítés rendszeres díjazásba való beszámítását, annak alapján illetmény különbözet megfizetését kérte, a Hszt. 352. § b) pontja megsértésével foglaltak állást. A felperes az illetmény eltérítésre vonatkozó részében jogszabályba ütköző, részlegesen érvénytelen munkáltatói intézkedésre nem alapíthatott jogosultságot. Az annak alapján megállapított és kifizetett, ekként jogalap nélkülinek minősülő összegnek a Hszt. 352. § b) pont szerinti korábbi rendszeres díjazásba való beszámítására, a Hszt. szerinti besorolásnál történő figyelembevételére, illetmény különbözet megfizetésére a felperes nem tarthat igényt.
- [35] Az elsőfokú bíróság az alperest a felperes módosított keresetében foglaltak szerint marasztalta, a megítélt összegből 1.430.409 forint az illetményeltérítés beszámításának elmaradásából származó illetmény különbözet, 277.880 forint a gépjárművezetői pótlék beszámításának elmaradásából származó illetmény különbözet. Az alperes az utóbbi jogalapon, illetve jogcímen történt marasztalását a fellebbezésben nem tette vitássá; a másodfokú döntés nem fellebbezett marasztalásként a 277.880 forint gépjárművezetői pótlék beszámításának elmaradásából származó illetmény különbözetet nem is vonta értékelési körébe, ezért a Kp. 115. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálatának ebben a körben nem volt helye. Túlmunkára alapított kereset nem volt, a felülvizsgálati ellenkérelem erre utalása iratellenes.
- [36] A fentiek alapján a Kúria - a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával - a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

- [37] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költségigényt nem terjesztett elő, ezért e tárgyban a Kúriának rendelkeznie nem kellett. Az alperes az első- és másodfokú bírósági eljárásban költségét a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (5) bekezdés és a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII.27.) IM rendelet szerinti nyomtatványon nem számította fel, ezért az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérheti.
- [38] A felperes a 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1. §-a alapján munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért az eljárási illetéket - a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel - az állam viseli.
- [39] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. március 8.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Mészárosné Dr. Szabó Judit s. k. előadó bíró,
Dr. Farkas Katalin s. k. bíró